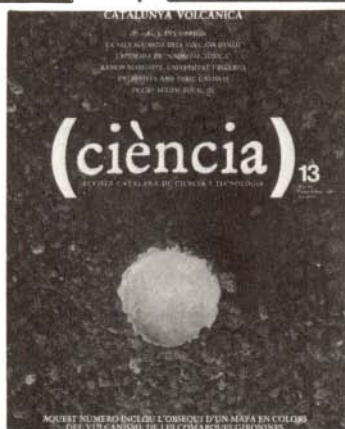

EN CAMÍ VERS LA CREACIÓ DEL PARC DELS VOLCANS

(ciència 13

gener 1982 / Volum 2/85) 5

Per a destruir un país hi ha camins tant o més eficaços i molt més insospitats que els dels atemptats contra les llengües, les institucions i la memòria històrica d'un poble. Desfigurar i esborrar certs elements significatius del marc natural, certs símbols del seu paisatge i de la seva geografia, pot esdevenir també un sistema infalible per a desdibuixar una identitat nacional. Aquests mètodes tenen, també, la possibilitat de poder comptar amb una eficaç i segura col·laboració interior: sempre es troben voluntaris d'un sector social ben definit per als quals el guany econòmic passa davant de qualsevol altra preocupació ètica i estètica. Davant d'aquestes agressions, des de fa decennis, molts països del món, sense necessitat tan sols de posar en qüestió el model econòmic que genera aquestes iniciatives destructores, s'han protegit contra les accions d'aquesta "quinta columna" interior. Així, s'han pres mesures per a protegir certs indrets naturals, s'han creat parcs i zones preservades i s'ha evitat en molts casos la destrucció irreversible d'aspectes de la pròpia imatge natural d'un país. Catalunya tenia, i té encara, la sort de gaudir, principalment als voltants de la ciutat d'Olot, d'una regió volcànica, que constitueix el model de paisatge volcànic més ben conservat de la Península Ibèrica i un dels més interessants d'Europa. Es tracta d'un indret d'enorme interès científic i pedagògic que des dels inicis del segle XIX, època del seu descobriment científic, ha estat visitat i estudiat per distingits geòlegs estrangers, ha estat escola de formació dels geòlegs catalans i ha esdevingut un lloc privilegiat de referència paisatgística i cultural per a tots els catalans. Però, vet aquí que l'any 1975, el maridatge de dues empreses mineres, una de castellana (Petrofísica Ibèrica S.A.) i una de catalana (Lavas para la construcción S.A.) donà com a resultat la creació d'una nova companyia (Minas de Olot S.A.) que naixia amb l'objectiu d'intensificar l'explotació de la greda de volcals per a la fabricació de ciments anticorrosius. Paral·lelament, la Junta d'Energia Nuclear obté la inscripció de les zones volcàniques olotines com a reserva provisional de recerca i explotació de minerals radioactius. La reacció dels organismes locals, comarcals i científics d'arreu de Catalunya no es va fer esperar i es va crear una Comissió Promotora per a la protecció de la zona volcànica. Cal destacar el paper rellevant que hi ha jugat el professor Lluís Solé i Sabarís. El conflicte ha acabat, finalment, al Parlament de Catalunya.

És, doncs, un bon moment per a fer pública una àmplia i rigorosa informació sobre l'afer. Dins d'aquest esperit cal felicitar-se de la recent edició del llibre *Els volcans d'Olot i el seu paisatge* del qual són autors Josep M.ª Mallarach i Carrera i Miquel Riera i Tusell (Barcelona, Editorial Serpa, 1981), i hem d'agrair a l'editor l'autorització per a reproduir-ne alguns fragments.

Confiam que aquesta segona "guia de la natura" de (ciència) assoleixi l'èxit del número que dedicarem al Parc Natural del Montseny, que ha esdevingut una eina pedagògica en moltes escoles de Catalunya i un text d'informació i consulta a l'abast de tots els ciutadans.